

زالوها هرمافرودیت هستند، به این معنی که هم اندام تناسلی ماده و هم نر را دارند (به ترتیب تخمدان و بیضه). زالوها با تکثیر متقابل تولیدمثل می کنند، و در هنگام آمیزش اسپرم منتقل می شود. زالوها مانند کرم های خاکی، برای نگهداری تخم هایشان از کمر بند تناسلی استفاده کرده و آن ها را در پیله ای پنهان می کنند. در حین آمیزش زالوها از تزریق زیرجلدی اسپرم خود استفاده می کنند. آن ها از یک اسپرماتوفر، که یک ساختار حاوی اسپرم است، استفاده می کنند. گاهی در کنار یکدیگر، در حالی که جلوی یکی رو به پشت دیگری است قرار می گیرند و هر زالو اسپرماتوفر خود را به اندام دیگری تزریق می کند که اسپرمش از آنجا راه خود را به طرف اندام تناسلی زنانه پیدا خواهد کرد. رشد لارو به عنوان یک سری از مراحل رخ می دهد. در اولین مرحله سلول تقسیم شده و موجب بوجود آمدن یک جوانه سای AB و CD می شود و در مرحله تقسیم سلولی میان چهار است که سیتوپلاسم بدون یاخته که تلویپلاسم نامیده می شود شکل می گیرد. تلویپلاسم به عنوان عامل تعیین کننده سرنوشت سلول D شناخته شده است. در مرحله ۳ هنگام دومین تقسیم سلولی در بلاستومر CD تقسیمی نامساوی رخ می دهد. در نتیجه موجب بوجود آمدن یک سلول بزرگتر D در سمت چپ و یک سلول کوچکتر C در سمت راست می شود. این مرحله تقسیم نامساوی به تارچه، بستگی دارد و در پایان مرحله ۳ سلول AB تقسیم می شود. در مرحله ۴ نمو، سلول های بنیادی میکرومرها و تلوبلاست ها تشکیل می شوند و در نتیجه، D quadrant برای تشکیل سلول های پیش ساز DM و DNOPQ تلوبلاست تقسیم می شود. در پایان مرحله ۶ زیگوت شامل ۲۵ میکرومر، ۲ ماکرومر (A, B) و ۱۰ تلوبلاست مشتق از D quadrant است.

تلوبلاست ها جفت هایی از پنج نوع مختلف (M, N, O, P, and Q) از یاخته بنیادی جنینی هستند که ستون های بندند سلول ها را در سطح بدن جنین شکل می دهند. یاخته های مشتق شده از تلوبلاست نوع M یاخته های مزودرم و مجموعه کوچکی از یاخته های عصبی را می سازد، یاخته های مشتق شده از تلوبلاست نوع N منجر به ساخت بافت های عصبی و تعدادی از اکتودرم شکمی می شود. Q در ساخت اکتودرم پشتی همکاری می کند و در زالوها O, P هم اثر هستند (دارای پتانسیل رشد یکسان) که اکتودرم جانبی تولید می کند. بهرحال تفاوت آن دو این است که P نسبت به O دسته بزرگتری از یاخته های روپوست پشتی و جانبی تولید می کند. در کرم های لجن برکه، بی شباهت به زالوها، تلو بلاست های نوع O, P در همان مراحل اولیه نمو از هم مجزا می شوند و بنابراین یاخته های هم اثر نیستند. هر بخش از بدن زالو از یک سلول از نوع P, O, M و دو سلول از نوع N, Q تشکیل شده است. اکتودرم و مزودرم تنه به طور انحصاری از یاخته های تلوبلاست از ناحیه ای به نام منطقه پیشرفت خلفی مشتق می شوند. سر زالو که از ناحیه بدون بندند بیرون می آید، بوسیله اولین گروهی از میکرومرهایی که از یاخته های A, B, C, D مشتق شده اند با ایجاد تقارن بین یاخته های AD و BC شکل می گیرد. از ویکی پدیا، دانشنامه آزاد